

Mijn column nummer 21

Wien water deert, die water keert

Nederland was wederom in de ban van hoog water. Er waren veel vragen. Verandert ons klimaat door de gevolgen van luchtverontreiniging? Treft de overheid blaam? Hebben milieugroeperingen de procedures onnodig lang opgehouden? Is het wijs naar statistici te luisteren? De antwoorden waren niet altijd vrij van eigenbelang.

Een ambtenaar van het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij vond dat er één groot ministerie moest komen. Dat moest zeggenschap krijgen over ruimtelijke ordening, landinrichting, landbouw, natuur, milieu en water. Teveel taken van het rijk zijn nu immers versnipperd over verschillende departementen.

Bovendien zijn teveel taken gedecentraliseerd naar lagere overheden. De gedachte achter één ministerie is op zich te begrijpen: de genoemde beleidsterreinen vertonen een sterke samenhang. Een beslissing op het ene terrein werkt vrijwel altijd door op de andere terreinen. Qua organisatie zal zo'n ministerie echter nooit een succes kunnen worden, vanwege omvang, complexiteit en diversiteit. De oplossing is eenvoudiger: bewindslieden en ambtenaren moeten de samenhang tussen de verschillende beleidsterreinen 'tussen de oren' krijgen. Een betere samenwerking en betere besluiten zullen vanzelf het gevolg zijn.

De decentralisatie van taken van het rijk naar andere overheden begint op gang te komen. Vervelend voor ambtenaren die ander werk moeten gaan zoeken. Dat mag echter niet bepalend zijn.

Uitvoeringsaspecten moeten zo dicht mogelijk bij de burger liggen. Wat de dijkverbetering betreft: laat de waterschappen de dijken verhogen en de provincies de afstemming met andere beleidsterreinen verzorgen. Het rijk zorgt dan voor geld en voor afstemming met het buitenland, waar een groot deel van de problemen wordt veroorzaakt. Binnenkort zijn er verkiezingen voor Provinciale Staten. Ik adviseer u te gaan stemmen. U maakt zelf wel uit op welke partij. Als Nederland maar niet 'blank' komt te staan.